

Åsa Magunsson
Två dikter

Till Gelsomnia

Inuti snöfallet –
samma svindlande rörelse
som i rosens mitt:
de mörka gångarna
 kring vilka musiken kretsar
bygger ett rum för snön
att stå i,
den dansande flickans fot
att vila emot,
för dina drömmar, Gelsomina, att växa i.
Under filtarna avtar världens brus
i värmen från elden
 vecklar ditt vackra kronärtskocksansikte ut sig
och du ler mot mannen
när han bjuder dig att slå dig ned på en stol
som balanserar
ovanför hustaken
där tvättlinorna spelar
 din sång

Foto: Mats Ahlberg.

Vinterfest, karusell

är markerna mjuka
dunstar dimma, dofter
är kroppen ett *hölje*
som jag vrider mig ur
vinterfest, karusell
försöker uppfatta
andetagens koreografi,
det vita rummet
som finns mellan dina läppar
flyttar jag försiktigt åt sidan
ett grått hölje av reflexer och rörelser, sparv
som marken håller undan
skogsdungar kastade inom räckhåll
snurrar
mjuka ord,
din panna spricker alla fåglar längtar
isen är varm
jag har din hud
mellan
tungan *håller ut*
en liten flagga
som jag biter
röd och varm

Foto: Mats Ahlberg.